

קונטרס

חיים טובים

יגלה איך יכולים לחיות חיים טובים בזה העולם העובר, ויחזק ויאמץ את כל אלו שגפלו בפגעי ובמקרי הזמן, שלא יתיאשו בשום פנים ואופן, ויזריק להם דרך ישרה איך להגיע לכך זה.

אשר כתב הרב הגאון הצדיק, חסידא ופרישא, עמוד האמונה, מגורה הטהורה, המגלה והמפרסם אמתת מציאותו ותרבוה לכל העולם כלו.

כבוד קדשת הרב הצדיק מוהרא"ש זצ"ל

בעל מחבר

ספר "שפת הנחל" - פרוש ובאור על כל הספר הקדוש והנורא "לקוטי-מוהר"א, וספרי שו"ת "אשר בנחל", ועוד ספרים רבים ונכבדים, הבנויים ומקודים על-פי דברי רבינו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון, בוצינא קדישא עלאה, אדוננו מורנו ורבינו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

ועל-פי דברי תלמידו, מורנו הגאון הקדוש, אור נפלא, אשר כל רז לא אנסי ליה

רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו

הובא לדפוס ע"י חסידי ברסלב
נזא יארק יצ"ו

היכל הקודש ברסלב

181 Huschke Road, Liberty NY 12747

היכל הקודש

בארא פארק

4801 11th Ave,
Brooklyn NY 11219
347.760.5924

היכל הקודש

קרית יואל

8 Premishan Way,
Monroe NY 10950
845.243.0563

היכל הקודש

מאנסי

32 Dolson Road
Monsey NY 10952
347.733.7551

היכל הקודש

בני ברק

רחוב הבעל שם טוב 7
052.760.5715

היכל הקודש

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

היכל הקודש

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299

היכל הקודש

בלומינגטאון

24 Merriewald LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

היכל הקודש

יודישעלם

רחוב רבי נחמן מברסלב 15
054.845.6150

צו הערן די
הערליכע שיעורים
פונעם ראש ישיבה שליט"א
רופט:

קול ברסלב

212.444.9191

חיווק פאר די אידישע שטוב

212.444.9169

נדפסע ע"י

**קרן הדפסה
היכל הקודש**

2623 State Route 52
Liberty, NY 12754

718.387.2691

www.BreslevCenter.com

קונטרס

חיים טובים

א.

על-ידי אמונה זוכים לחיים טובים

בני ובנותי היקרים! עלינו להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, ולהתדיר בנו שהקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט. וכך אמר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן לה), שקדם התגלות מלך המשיח בעולם, יהיו נסיונות קשים מאד. ועקר הנסיון יהיה נגד האמונה, יתגברו הקלפות והסטרא אחרא מאד מאד בעולם, שיהיה התפשטות השקר, והרע יתגבר מאד. ענה ואמר רבנו ז"ל: אף שפרסמתי את זה, שיהיה נסיון קשה להחזיק מעמד, ואני יודע שהאנשים שלי יהיו חזקים באמונה, אבל אני מבקש אתכם, שתתגלו את זאת ותפרסמו את זאת לכל, שזה יהיה הנסיון הכי גדול — להחזיק עצמו באמונה

פשוטה בו יתברך. ולכן, בני ובנותי היקרים! עליכם לזכור, אשר על-ידי אמונה פשוטה בו יתברך, זוכים ל"חיים טובים". למה אנו רואים, שעוברים על בני-אדם כל-כף הרבה צרות ויסורים ודכאונות? כי ברגע שאדם מסיח דעת ממנו יתברך, אז סובל סבל מר מאד; כי המאמין האמתית, שיודע שהוא יתברך מחיה ומנהיה ומקים את כל הבריאה כלה, ונדבר גדול ונדבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, אזי נמתקים ממנו כל הדינים. ומה הם דינים? פשנעלם ונסתר ממנו אמתת מציאותו יתברך, זה נקרא דינים, ואז אדם ירא יראות של הבל מפל בריה, כי מי שאין לו אמונה ברוחה ומזככת בו יתברך, יש לו פחדים מה יהיה אתו, איך יהיה אתו. לזאת, בני ובנותי היקרים! באו ונתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, אם אנו רוצים לזכות ל"חיים טובים", עלינו להתחזק באמונה ברוחה בלי שום חכמות, להרגיל את הפה לדבר רק אל הקדוש-ברוך-הוא. והנה בשביל הבחירה והנסיין נתן הקדוש-ברוך-הוא כח לקלפות ולסטרך אחרא, שייעלימו ויסתירו את האמונה הקדושה. ומאז שיצאו ישראל ממצרים, כתוב (שמות יב, לח): "וגם ערב-רב עליה אתם", התערבו בין נשמות ישראל ערב-רב, כל מיני גרועים שבאמות, ומהם אנו סובלים את הסבל הזה, עד כדי כף, שכתוב בזהר, שאת העגל לא עשו ישראל

אֵלָא הָעַרְב־רַב, וְהָעַרְב־רַב הִלְלוּ מִתְנַלְגָּלִים מִשָּׁךְ כָּל הַשָּׁנִים, מֵאֲזֻ שֶׁקְּבָלְנוּ אֶת הַתּוֹרָה בְּהַר סִינַי, וּמִקְבָּלִים בְּכָל דּוֹר וָדוֹר שֵׁם חֲדָשׁ, וְכָל עֲבוּדָתָם — לְבוֹלֵל אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בֵּין הַגּוֹיִים — הִיָּה לֹא תִהְיֶה. וּבִאֲמַת חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (שַׁבַּת פּוּט): לְמָה נִקְרָא שְׁמוֹ הַר סִינַי? שְׁמִשָּׁם יֵרְדֶה שְׁנֵאָה לְעוֹלָם; אֲמוֹת הָעוֹלָם אֵינָם יְכוּלִים לְסַבֵּל אֶת עִם יִשְׂרָאֵל, כִּי עִם יִשְׂרָאֵל הוּא עִם יַחִיד, הַמֵּאֲמִין בְּאֵל עוֹלָם, אֵל יַחִיד וּמִיָּחֵד, וּמוֹכְנִים לְמַסֵּר נַפְשָׁם לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. עִם יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם תּוֹרָה, שְׂדִיקָא עַל יְדֵה חַיִּים "חַיִּים טוֹבִים", וּמִי שֶׁמִּתְנַהֵג עַל-פִּי דְרַכֵּי הַתּוֹרָה וּמְקַיֵּם אֶת הַמִּצְוֹת, אֵילוּ "חַיִּים טוֹבִים" יֵשׁ לוֹ?! וְהַגּוֹיִים מְסַתְפָּלִים עַל זֶה, וּמְרַגְּשִׁים שְׁעַם יִשְׂרָאֵל עִם מִיָּחֵד, עִם הַנִּבְחָר, וּמְקַנְאִים בָּהֶם וְאֵינָם יְכוּלִים לְסַבֵּלָם. וּמָה שֶׁהַגּוֹיִים אֵינָם מִצְלִיחִים לַעֲשׂוֹת, עוֹלָה בִּיַּדֵי הָעַרְב־רַב, לְדַכָּא אֶת קוֹל הָאֲמוּנָה, לְדַכָּא אֶת קוֹל הַתּוֹרָה, אֶת קוֹל חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל, אֲבָל לֹא יַעֲלֶה בִּיָּדָם, כִּי עִם יִשְׂרָאֵל מֵאֲזֻ קְבָלְתָם אֶת הַתּוֹרָה קְבָלוּ עַל עֲצָמָם בְּרִית עִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְעִם הַתּוֹרָה, שְׁלַעוֹלָם לֹא יוּכְלוּ לְהַפְרִיד אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְלֹא יוּכְלוּ לְהַפְרִיד אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מִהַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, שְׁעַלֶּיהָ מְסַרְנוּ נַפְשָׁנוּ מִשָּׁךְ כָּל שָׁנוֹת גְּלוּתָנוּ, אֲשֶׁר עָבַר עַל עִם יִשְׂרָאֵל מֵהַ שְׁעָבַר כָּל-כָּף הַרְבֵּה צְרוֹת יְסוּרִים, הַרְיָגוֹת, שְׁמֵדוֹת, מִיתוֹת

משנות, מיתות אכזריות מהנוצרים, ימח שמם, ואין חתיכת אדמה בכל אירופה, שלא תהיה רוויה עם דם ישראל, כי הרוצחים הצמאים לדם יהודי, שחטו וצלבו אנשים, נשים וטף חפים מפשע על לא דבר. עם כל זאת עם ישראל חי וקיים ופורח, ומתרבים בתי-כנסיות ובתי מדרשות, המקנאות, התלמודי-תורה ובתי הספר, הישיבות והכוללים, בן ירבו, וזו התשובה הנצחית לעם הנצח — להרבות חיים בתורה. לזאת, בני ובנותי היקרים! אם רצונכם לחיות "חיים טובים", הרגילו את עצמכם רק להתחזק באמונה, ותדעו לכם, שכל מה שקורה עתה זה נסיון אחד גדול, שמנסים אותנו לראות אל מי נפנה בעת צרה, אם נתפחד מכל פרוח המפחיד אותנו, או נהיה חזקים באמונה, שהוא יתברך נמצא ואין בלעדיו נמצא; כי באמת מי שיש לו דעת ושכל, זוכה לישוב הדעת אמתי, כבר מתבונן שהכל זה אלקות ואלקות זה הכל, הקדוש-ברוך-הוא נמצא פה אתנו, עמנו ואצלנו, כמאמרם ו"ל (חל"ו ז): אין אדם נוקף אצבעו מלמטה, אלא אם-כן מכריזין עליו מלמעלה; אדם אינו מקבל מכה באצבעו הקטנה בלי שיכריזו על כך בשמים. וכן אומרים (ברכות נח.): אפלו ריש גרגיתא מן שמיא מנו ליה; אפלו הממנה על הבויבים, שזו משרה פחותה מאד, גם הוא ממנה ממנו יתברך. וכל אשר קורה בזה העולם, זה רק מהקדוש-

חיים טובים

קצה

ברוך-הוא. ואומרים חכמינו הקדושים (ימא לח.): אין אדם נוגע במה שמוכן לחברו, ואין מלכות נוגעת במלכות חברתה אפלו כמלא נימא; מה הכח של הסטרא אחרא והקלפות והערב-רב? להכניס בבגיי-אדם לירא ולפחד מהם, וכרגע שאדם מפחד, אזי נותן להם כח להתגבר עליו; כי מי שיש לו אמונה חזקה בהקדוש-ברוך-הוא, אינו מפחד משום דבר. לכן אומר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות פחד, סימן טו): על-ידי בטחון לא יהיה לך פחד; וזה מה שאומר הנביא (ישעיה יב, ב): "אבטח ולא אפחד", עלינו לבטח רק בהקדוש-ברוך-הוא, ודיקא על-ידי-זה יתבטלו מאתנו הפחדים. ואמר הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע: סגלה לרשעים — לא לפחד מהם. אנו נמצאים עתה במצב כזה, שרוצים להעלים ולהסתיר ולכסות את האמונה מעם ישראל. לזאת, עלינו להגביר את חיי התורה, לקרב נשמות ישראל אל הקדוש-ברוך-הוא. כל הענין שלנו רק לגלות אמתת מציאותו יתברך, איך שהקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו, ודיקא על-ידי-זה כשאדם מכניס את עצמו באמונה פשוטה בו יתברך, על-ידי-זה נתבטלות הקלפות והסטרא אחרא, ואינו מפחד משום דבר בעולם.

ב.

מי שדן תמיד את זולתו לכף זכות, חי חיים טובים

בני ובנותי היקרים! עליכם לזכור, אשר בזה שאנו מתחזקים באמונה פשוטה בו יתברך, על-ידי-זה אנו מתחילים להסתפל על הזולת בעינים אחרות לגמרי; כי ממה בא, שאדם מתקוטט עם זולתו, או מאים עליו? מחמת שאין לו אמונה בו יתברך, אזי חושב, מי יודע מה הוא, שיכול לצאת באלימות נגד הזולת. אבל כשיש לאדם אמונה פשוטה בו יתברך, הוא אוהב את כל יהודי, דן את כל אחד לכף זכות, ואומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רפב), שצריכים לדון לכף זכות את כל אחד, אפלו רשע גמור, שזה מה שאמר דוד המלך (תהלים לו): "ועוד מעט ואין רשע, והתבוננת על מקומו ואיננו"; הינו שהפסוק מזהיר את כל אחד ואחד מאתנו לחפש ולבקש ולמצא נקדה טובה אפלו אצל הרשע מרשע, ששם אינו רשע, ולמצא אצלו עוד מעט טוב, ועל-ידי-זה ואין רשע, כבר איננו רשע, והתבוננת על מקומו ואיננו — כבר אינו באותו מקום, באותה דרגה, כי שב בתשובה. לזאת, בני ובנותי היקרים! עלינו לצאת עתה בפומבי, לגלות ולפרסם את הקדוש-ברוך-הוא לכל העולם פלו בכלל ולכל עם ישראל בפרט, ולהכניס התעוררות לתשובה

לכל עם ישראל, שכלנו נחזור אל הקדוש-ברוך-הוא. כי להיכן יש לנו לחזור אם לא להקדוש-ברוך-הוא? הלא סוף כל סוף אדם צריך לצאת מזה העולם, אל תחיו באשליות שחיים לנצח, דוד המלך אומר (תהלים ז): "ימי שנותינו בהם שבעים שנה, ואם בגבורות שמונים שנה"; ואחר-כך יוצאים מזה העולם, אזי עלינו לראות עם מה יש לנו לצאת! עלינו להכין צדה לדרך, ומיהי? מצוותיו יתברך, שנקימם בשלמות. ועלינו לזכות את נשמות ישראל, שגם הם יחזרו בתשובה שלמה, ויקימו את המצוות, וככל שנגלה את הקדוש-ברוך-הוא, ונגפה יותר את עם ישראל במצוות, תראו את אשר יקרה — עם ישראל יצאו שמן זית זך, ויעלו מעלה מעלה, ויתגלה מי באמת יהודי? מי שמושך עצמו להקדוש-ברוך-הוא! מי שאוהב את הזולת! מי שדן את הזולת לכף זכות! ואלו הערב-רב שרק רוצים לראות ברע של ישראל, בכשלון ישראל, ירדו ויפלו מטה מטה. לזאת, בני ובנותי היקרים! באו גרון זה את זה לכף זכות! הבה נעשה כל מיני פעולות שבעולם לקרב יהודים אל הקדוש-ברוך-הוא! באו ונגפה את עם ישראל במצוות; כי סוף כל סוף רק זה מה שישאר מאתנו. כמאמרם ז"ל (סוטה ג): כל העושה מצוה אחת בעולם הזה, מקדמתו והולכת לפניו בעולם הבא; מה הולך לפני האדם? רק המצוות שזכה לקיים. כשיהודי

יש לו על דלת ביתו מזוזה, בזה הוא מגלה, שבבית
הזה נמצא האין סוף ברוך הוא וברוך שמו, איזו סגלה
זו? ! אומרים חכמינו הקדושים (עבודה זרה יא.): מנהגו
של עולם, מלך בשר ודם יושב מבפנים, ועבדיו
משמרים אותו מבחוץ, ואלו הקדוש-ברוך-הוא עבדיו
מבפנים והוא משמרן מבחוץ; מלך בשר ודם יושב
בתוך ארמונו, והעבד השומר עומד בשער, לא-כן עם
ישראל יושבים בפנים, ומלך מלכי המלכים הקדוש-
ברוך-הוא עומד בפתח ושומר דלתות ישראל. שזה מה
שכתוב שם ש'ד"י על המזוזה — שומר דלתות
ישראל; הקדוש-ברוך-הוא שומר על עם ישראל. לכן
עלינו לראות, שבכל בית ובית תהא מזוזה פשוטה.
ואומרים חכמינו הקדושים (שבת כג): הנהיר במזוזה
זוכה לדירה נאה; מי מאתנו אינו משתוקק שתהיה לו
דירה משלו? ! ועושים כל מיני פעולות, שתהיה לנו
דירה. והנה נותנים לנו חכמינו הקדושים עצה טובה,
שנזכה לדירה נאה — אם נהיה נזהרים במצות מזוזה.
חס ושלום, כשקורית איזו צרה, בר מינן, הרי זה מחמת
שהמזוזה אינה פשוטה. כמאמרם ז"ל (שבת לב): בעון
מזוזה — בנים מתים, דכתיב: "וכתבתם על מזוזות
ביתך", וכתוב בתריה: "למען ירבו ימיכם וימי בניכם";
למדים מכאן, אם אדם בודק תמיד את מזוזות ביתו,
אם פשרות הנה, אזי יש לו אריכות ימים ולבניו אחריו.

לזאת, בני ובנותי היקרים! הבה נזכה את נשמות ישראל עם מצות מזוזה. וכן נזכה את עם ישראל עם מצות תפלין, איזה נחת-רוח גורמים להקדוש-ברוך-הוא, כשיהודי הולך עם תפלין בריש-גלי ואיננו מתבייש! אדרבה, מה יש לנו להתבייש, עם התפלין שלנו, שזה הפתח של המלך? איזו זכות יש לנו, שאנו מתעטרים עם תפלין? בזה אנו מראים לכל העולם כולו, שהקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו. בשביל זה, בני ובנותי היקרים! באו ונדון את כל אחד לכף זכות, ונזכה יהודים שתהיה להם מזוזה כשרה על פתח ביתם, שיהיו להם תפלין כשרות, ויניחו תפלין. וכמאמרם ז"ל (מנחות מג:): כל שיש לו תפלין בראשו ובזרועו, הכל בחזק שלא יחטא; פי בזה שאדם הולך עם תפלין בפומבי, הכל יראים ממנו. לזאת, בני ובנותי היקרים! באו נאהב את כל עם ישראל, ונחזירם בתשובה שלמה, ועל-ידיה בועצמו יתבטל הערביב; פי מה הם רוצים? להשפית שם ה' מעם ישראל — היה לא תהיה, ולא יצליחו, כל זמן שיש לנו מזוזה על פתח ביתנו, כל זמן שיש לנו תפלין על זרוענו ותפלין בראשנו, כל זמן שאנו מעטפים בציצית, אינם יכולים לנו כלל וכלל. וכך אומרים חכמינו הקדושים (מדרש אגדה): כל המניח תפלין, נופל פחד על אמות העולם ויראים מישראל, דכתיב: "וראו כל עמי הארץ, כי שם

הַנְּזִיחַה נִקְרָא עָלֶיךָ, וַיִּרְאוּ מִמֶּנִּי; בְּרַגַע שְׂיִהוּדֵי הוֹלֵךְ
 עִם תְּפִלִּין, כְּתוּב בַּזֶּהָר, כָּל הַקְּלָפוֹת וְהַסְּטָרָא אַחֲרָא
 בּוֹרְחִים מִמֶּנּוּ. לְזוֹת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! בָּאוּ נִתְחִיל
 לְהַתְּחִיר אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בְּעַם יִשְׂרָאֵל, וְנִתְחִיל לְדוֹן אֶת
 הַזִּילַת לְכַף זְכוּת. עִם יִשְׂרָאֵל קְדוּשִׁים וְטְהוּרִים, כָּל
 יִהוּדֵי הוּא יְהוּם בְּכֶתֶר הַמֶּלֶךְ, אוֹמֵר רַבֵּנוּ וְ"ל (לְקוּטֵי-
 מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ו'); וְלִכֵּן עָלֵינוּ לְשָׁמֵר עַל כָּל יְהוּם
 וְיִהוּם, כִּי צָרִיף לְהַשְׁתַּבֵּץ בְּכֶתֶר הַמֶּלֶךְ, וְעַל-יְדֵי
 שְׁנֵדוּנוּ לְכַף זְכוּת, בְּזֶה נִקְרְבוּ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. הִבָּה
 נִבְרַח מִמְּרִיבוֹת! הִבָּה נִבְרַח מִוּכּוֹחִים, שְׂאִינָם מְבִיאִים
 לְשׁוּם דְּבָר, גּוֹרְמִים רַק לְרַגְזוֹ וְעַצְבִּים, לְמְרִיבוֹת
 וּמַחֲלָקָת, וְזוֹ כָּל עֲבוֹדַת הַסֶּמֶךְ-מ"מ, שְׂרוּצָה בְּהַפְרָד
 וּמִשְׁל', כִּי זֶהוּ כָּל עֲנִינּוֹ — לְעֲשׂוֹת פְּרוּדִים. עַל-כֵּן,
 בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! בָּאוּ נְדוֹן זֶה אֶת זֶה לְכַף זְכוּת,
 וְעַל-יְדֵי-זֶה אֵיזָה יָפִי וְנַעַם יִהְיֶה! אֵיזָה חֵן הוּא לְחִיּוֹת
 בְּיַחַד בְּאַהֲבָה!

ג.

מִי שֶׁהוּא תְּמִיד בְּשִׂמְחָה וּמְשֻׁמֵּחַ אַחֵרִים, עַל-יְדֵי-זֶה חַי חַיִּים
 טוֹבִים

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה
 בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל זֶה צָרִיכִים לְחַזֵּר בְּכָל יוֹם וְיוֹם עֲרֹב,

בקר וצְהָרִים. וּחְכְּמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים תִּקְנוּ לָנוּ, שְׂבַעְרָב
עֲלֵינוּ לְקַבֵּל עַל עֲצָמֵנוּ עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם: "שְׁמַע
יִשְׂרָאֵל הַיְיָ הַאֱלֹהֵינוּ הַיְיָ אֶחָד", כְּדֵי שְׁנֹפֵר כָּל
הַלְּיָלָה, שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא אִתָּנוּ, עִמָּנוּ וְאֶצְלָנוּ,
וְכֵן בִּבְקָר צְרִיכִים שׁוֹב לְקָרָא קְרִיאַת שְׁמַע, כְּדֵי לְזַכֵּר
כָּל הַיּוֹם: "שְׁמַע יִשְׂרָאֵל הַיְיָ הַאֱלֹהֵינוּ הַיְיָ אֶחָד",
שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעֲדֵינוּ נִמְצָא. וּבִזְהָ
שְׂאֵדָם מִתְחַזֵּק בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה, וְחוֹזֵר עַל זֶה תָּמִיד,
אֵינָנו שׁוֹכַח מִהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וּבְרַגַע שְׂאֵינוּ שׁוֹכַח
מִהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲזִי הוּא תָּמִיד בְּשִׂמְחָה. וְלִכֵּן, בְּנֵי
וּבְנוֹתֵי הַיְיָרִים! אִם אַתֶּם רוֹצִים לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, עֲלֵיכֶם
לְדוֹן אֶת כָּל אֶחָד לְכַף זְכוּת; כִּי אִי אֶפְשָׁר לְהִגִּיעַ
לְשִׂמְחָה כָּל זְמַן שֵׁשׁ רֵיב בֵּין יְהוּדֵי לַיהוּדֵי. עֲלֵינוּ
לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבַעוֹלָם, שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּינֵינוּ,
כִּי הַסְּמִיךְ-מִ"ם עֲמַל מְאֹד שְׂיִהְיוּ פְּרוּדִים בֵּינֵינוּ,
שְׂתִהְיֶה גִזְעָנוֹת בֵּינֵינוּ, שְׂזֶה כָּל הַכַּח שְׁלוֹ. וְעֲלֵינוּ לַעֲקֹר
אֶת הַגִּזְעָנוֹת הָאֲרוּרָה הַזֹּאת! עֲלֵינוּ לִידַע שְׂכַל עִם יִשְׂרָאֵל
בְּנֵי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכְּלָל. עַל-כֵּן הִבָּה
נִתְחַיל מַעֲתָה לְחִיוֹת חַיִּים טוֹבִים, וְאֵיךְ? עַל-יְדֵי שְׂנִיחָה
בְּשִׂמְחָה, וּנְשַׂמַּח אֶת עֲצָמֵנוּ וְאֶת זוּלָתָנוּ. וְכִיצַד זֻכְרִים
לְשִׂמְחָה? אוֹמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּשְׁטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כ"ד):
כְּשִׂיְהוּדֵי עוֹשֶׂה מְצוּהָ בְּשִׂמְחָה, הוּא עוֹלָה מַעוֹלָם
לְעוֹלָם עַד רוּם הָעוֹלָמוֹת, מַעוֹלָם הָעֲשִׂיָה לִיצִירָה

ומיציירה לבריאָה, עד שְׁנִכְלָל בְּעֵצָם הָאֲצִילוֹת מְטִי וְלֹא מְטִי, מִשִּׁיג רוֹחֲנִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹת. וְלִכְלֹל זֶה זֻכִּים עַל-יְדֵי שְׁנִדּוֹן אֶת הַשְּׁנִי לְכַף זְכוּת, וְנִשְׁתַּדֵּל לַעֲקֹר אֶת הַעֲשָׂבִים הַשׁוֹטִים שְׂצֻמְחוֹ מִשֶּׁף שְׁנוֹת גְּלוּתָנוּ בִּינֵינוּ, שֶׁהֵם הַבִּיְתוּסִים, הַקְּרָאִים וְהַרִיפּוֹרְמִים; כִּי צֻמְחוֹ קוֹצִים וְדַרְדָּרִים בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שְׂאֵלוֹ הָעֶרְב־רַב, הָרוֹצִים לְהַעֲבִיר עַל הַדַּת אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל — לֹא נִתֵּן אֶת זֹאת! כִּי אָנוּ נִפְרָסִם יוֹמָם וְלַיְלָה אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁזוֹ מִצּוֹת קְרִיאַת שְׁמַע. וּבִשְׂבִיל זֶה אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שַׁבַּת קִיט): לֹא חֲרָבָה יְרוּשָׁלַיִם אֶלָּא בִשְׂבִיל שְׂבָטָלוֹ שְׁמַע שַׁחֲרִית וְעֶרְבִית; יֵשׁ לָנוּ בִּבְקָר מִצּוֹת עֲשֵׂה לְקֹרָא קְרִיאַת שְׁמַע, לְגִלוֹת לְכֻלָּם כָּל הַיּוֹם "שְׁמַע יִשְׂרָאֵל הַיְיָ" אֱלֻקֵינוּ הַיְיָ" אֶחָד", בְּעֶרְב יֵשׁ לָנוּ מִצּוֹת עֲשֵׂה שֶׁל קְרִיאַת שְׁמַע, לְגִלוֹת כָּל הַלַּיְלָה, שֶׁרַק הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעֲדֵיו נִמְצָא. וְזֹאת עָלֵינוּ לְחֹזֵר פַּעַם אַחַר פַּעַם, פַּעַם אַחַר פַּעַם, כּוּלֵי הַאִי וְאוּלֵי יִכְנֵס בָּנוּ; כִּי בְּזֶה שְׂאֵנוּ מַחֲדִירִים בָּנוּ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל-יְדֵי-זֶה זֻכִּים לְשִׁמְחָה אֲמִתִּית; כִּי בְּלֵי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִין שִׁיף שִׁמְחָה, מֵהִי שִׁמְחָה? בְּזֶה שְׂאֵנוּ בְּדִלִים מֵאֲמוֹת הָעוֹלָם. וְעָלֵינוּ לְזַכֵּר, כְּמוֹ שֶׁהַשְּׁמָן לֹא יִתְעַרֵב בְּשֶׂאֵר מִשְׁקִין, וַיַּעֲלֶה מַעֲלָה מַעֲלָה, בֵּן נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אִף פַּעַם לֹא יִתְעַרְבוּ בֵּין אֲמוֹת הָעוֹלָם, אֲמוֹת הָעוֹלָם שׁוֹנְאִים אוֹתָנוּ, כְּמֵאֵמֶר רַבִּי

שְׁמֵעוֹן בֶּן יוֹחָאי: הִלְכָה הַיָּא בִּידוּעַ שְׁעֵשׂו שׁוּנָא לִיעֻקֵּב (ספרי בהעלותך ט, י); לֹא יוֹעִיל שׁוּם דְּבָר, כָּל הַהִתְבּוּלָלוֹת שְׁרוּצִים לְבוֹלֵל אֶת יִשְׂרָאֵל, כִּי הַגּוֹי תָּמִיד יָבֹא וַיִּזְלִזֵל בָּהֶם. עִם יִשְׂרָאֵל הוּא הַשָּׁמַן, וְצַף תָּמִיד לְמַעְלָה, וּכְכֹל שְׁנַגְלָה גְלוּי זֶה לְעַם יִשְׂרָאֵל בֶּן נִתְאַחַד יוֹתֵר וַיּוֹתֵר וְנִרְאָה שְׁאִין לָנוּ בְּזֵה הָעוֹלָם רַק הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּכְרַגַע שְׁנַחֲדִיר בְּנוֹ שְׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא אֲתָנוּ, עִמָּנוּ וְאֶצְלָנוּ, אִיזוֹ שְׁמַחָה הִיא זֹ? ! הֲרִי לֹא חִסְרוֹת לָנוּ צָרוֹת, לְמִי הוֹלֵךְ טוֹב בְּחַיִּים? ! אִין אָדָם בְּזֵה הָעוֹלָם שְׁהוֹלֵךְ לוֹ טוֹב, כָּל אֶחָד וְאֶחָד יֵשׁ לוֹ בְּעִוְתָיו: זֶה רִוָק, זֶה רִוָקָה, זֶה אִין לוֹ פְּרַנְסָה, זֶה אִין לוֹ דִּירָה, זֶה אִין לוֹ יְלָדִים, זֶה אִין לוֹ שְׁלוֹם-בֵּית, זֶה אִין לוֹ בְּרִיאוֹת, זֶה יֵשׁ לוֹ רִיב וּמַחְלָקָת, כָּל אֶחָד עוֹבֵר יְסוּרֵי תַפְת, עַד שְׁאוּמֵר רַבְּנוּ י"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קִיט), שְׁאִין עוֹלָם הִזָּה, יֵשׁ אוֹ גִּיהֲנוּם אוֹ גִּן-עֵדֶן, כִּי כֶּף כְּתוּב (אִיּוֹב יד, א): "אָדָם לְעַמֵּל יוֹלֵד, קָצַר יָמִים וְשָׁבַע רִגְזוֹ". אָדָם נוֹלָד לְעַמֵּל, עוֹבְרִים עָלָיו יְסוּרִים וְהִרְפַּתְקָאוֹת, זָכָה — עֲמָלוֹ בְּתוֹרָה, לֹא זָכָה — עֲמָלוֹ בְּעוֹלָם הִזָּה. אִם אָדָם זֹכָה וְלוּמַד תּוֹרָה, מְקַיֵּם אֶת הַמְצוּוֹת וְכוּ', אֲזִי עוֹשֶׂה מִהָעוֹלָם הִזָּה גִּן-עֵדֶן, מְרַגֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הֵיכָן שְׁמִסְתַּכֵּל, הֵיכָן שְׁהוֹלֵךְ, וּמָה שְׁשׁוֹמֵעַ — שׁוֹמֵעַ אֶת קוֹלוֹ יְתִבְרֵךְ, וְאִינְנוּ מְפַחַד מִהֶאֱיוּמִים שֶׁל הָעַרְב־רַב, אִינְנוּ חוֹשֵׁשׁ מֵאַף אֶחָד רַק מִהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,

אינו רוצה פלוג, רק להחזיר בנשמות ישראל את הקדוש-ברוך-הוא, רוצה לשים את נשמות ישראל תחת כנפיו יתברך, שזה גן-עדן התחתון. אבל אם אדם אינו זוכה, אלא חכם בעיניו, ונמשך אחר הכלי העולם הזה, אז מרגיש גיהנום, שעוברת עליו מרירות, יסורים וכו' וכו', והוא כל-כך ממרמר. לזאת, בני ובנותי היקרים! באו נקח את עצמנו ביחד! באו נאהב זה את זה! באו נהיה בשמחה! הבה נשמח זה את זה! ועל-ידי-זה נעלה מעלה מעלה, והערכ-רב ירדו מטה מטה. עלינו לאחד את עם ישראל יחד, וזה תלוי רק בנו. וזו מצות קריאת שמע, שנצטוינו עליה כל-כך, לקרא בכל יום קריאת שמע, לגלות קבל עם ועדה "שמע ישראל הויה ה' אלקינו הויה אחד"; לכן אומרים חכמינו הקדושים: כל הקורא קריאת שמע ומדקדק באותיותיה, מצננין לו גיהנום. עובר עלינו גיהנום, צרות ויסורים, למה נרמה את עצמנו? זו מצויאות ועבדה! אנו חוששים ומתיראים, אנו חיים תחת איומים, תחת אלימות, אנו נגררים אחר גרועים שבאמות, אנו בגלות גדולה, ונתקיים אצלנו (תהלים קז): "ויתערכו בגוים וילמדו מעשיהם", בר מינן. תראו מה עובר על הנער: עגילים, ספינים, צבעים בשער, לוקחים סמים, גלוי עריות, חיי הפקרות, זמה ונאוף, בלי שום בושח ורגש, רחמנא לצלן. עובר עלינו

גיהנום, מהי העצה? אומרים חכמינו הקדושים: כל הקורא קריאת שמע, ומדקדק באותיותיה, מצננין לו גיהנום; אם אחד מדבר תמיד אמונה, דורש רק אמונה, מגלה ומפרסם את הקדוש-ברוך-הוא קבל עם ועדה, שזה נקרא 'קורא שמע ומדקדק באותיותיה', וחוזר על זה שוב ושוב, על-ידי-זה אין לו יותר גיהנום. אדרבה! עושה מהעולם הזה, מהגיהנום הזה — עולם הבא, גן-עדן הפתחתון. לזאת, בני ובנותי היקרים! הבה נתאחד יחד, ונסייע זה לזה, אבל זו הבחינה שלנו. וזה מה שאמר הקדוש-ברוך-הוא (דברים יא, כו): "ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה", הקדוש-ברוך-הוא נותן לנו מתנה את היום, אבל ביום הזה יש ברכה וכן קללה, מהי הברכה? גן-עדן, מהי הקללה? גיהנום. איך זוכים לברכה — לגן-עדן? "את הברכה אשר תשמעו אל מצות הוי"ה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם היום", אם תקימו את מצוותיו ותברך, יהיה לכם גן-עדן בזה העולם, פי התורה הקדושה (משלי ג, יז): "דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום"; הקדוש-ברוך-הוא רוצה שיהיה רק שלום בין הבריות, ונמסר נפשנו בעבור הזולת; פי סוף כל סוף כלנו אחים ואחיות, בני אבינו שבשמים, וכלנו צריכים לחזר אליו ותברך, אז הבה כבר עתה נשוב אליו בתשובה. אבל אם, חס ושלום, לא נרצה לקבל את הגן-עדן —

הברכה, אלא נרצה את הקללה — הגיהנום, "והקללה אם לא תשמעו אל הוי"ה, וסרתם מן הדרך אשר אנכי מצוה אתכם ללכת אחרי אלהים אחרים, אשר לא ידעתם", אז דעו לכם, כשאדם סר מהקדוש-ברוך-הוא, מר לו מאד מאד, ויטעם מרירות הגיהנום בזה העולם, ויהיה תמיד בעצבות ובעצלות ו בדפאון ובאיאוש פנימי. לזאת, בני ובנותי היקרים! הבה נתאחד יחד, ונעזר זה לזה, ועל-ידי-זה? תגלה לעינינו האין סוף ברוך הוא.

ד.

על-ידי שעזר לאחרים, ועושה עמהם חסד, זוכה לחיים טובים

בני ובנותי היקרים! זכרו היטב, אשר הוא תברך נמצא אתנו, עמנו ואצלנו, ואין בלעדיו תברך כלל. ועל-ידי שעזר לאחרים ועושה עמהם חסד, זוכה לחיים טובים. בשביל זה אומרים חכמינו הקדושים (ילקוט הושע, רמז תתקמב): אמר הקדוש-ברוך-הוא, חביב עלי חסד שאתם גומלים זה לזה, יותר מכל הזבח שהקריב לפני שלמה; אצל הקדוש-ברוך-הוא חביב החסד שיהודי עושה לזולתו, יותר מאלף עולות שהקריב שלמה המלך. לזאת, בני ובנותי היקרים! אם רצונכם לחיות חיים טובים, באו נעזר אחד לשני! באו

נפסיק את ההסתות הפרועות אָחד נגד השני, שאלו הערב-רב והסטרֶא אַחראַ והקלפות עושים, רחמנא לצלן, אֲשֶׁר רק מסיתים ומדיחים אלו נגד אלו. באו נחלל מהסתות אלו! הגיע הזמן שנגמל חסד זה עם זה, ובזה נשרה את השכינה בעולם. פי כף אומרים חכמינו הקדושים (ירושלמי תענית ד): "ובצל ידי כפיתיה" — זו גמילות חסדים, שכל העוסק בגמילות חסדים, זוכה לישב בצלו של הקדוש-ברוך-הוא; כשיהודי גומל חסד עם זולתו, זוכה לישב בצלו יתברך. וזה הסימן אם יהודי טהור הוא — כשיש בו השלשה סימנים, כמאמרם ז"ל (יבמות ט.): שלשה סימנים באמה זו: הרחמנין, הבישנין, וגומלי חסדים, זה סימן שהוא יהודי. אבל אם אין לו אָחד משלשת הסימנים הללו, סימן שהוא מהערב-רב. לזאת, בני ובנותי היקרים! באו ונעזר לאחרים! באו נעשה חסד עם עם ישראל! באו נגלה ונפרסם את הקדוש-ברוך-הוא, ולא נפחד מאף אָחד, כי ממי יש לנו לירא? רק מהקדוש-ברוך-הוא! באו נרחם זה על זה. לסמ"ך-מ"ם יש שליחים שלו, שמתלבש ברמאים, צבועים ושקרנים, המרמים את הבריות; כי ברגע שאָחד דורש, שצריכים לעשות קץ וסוף מזה או מזה, צריכים ליצע, אֲשֶׁר זה סימן שהכל שקר, פי יהודים צריכים לרחם זה על זה, ולהתבייש זה מזה, סוף כל סוף, אנו בני הקדוש-ברוך-

הוא! ובשעה שיהודים גומלים חסד אחד עם השני, מתפאר עמהם הקדוש-ברוך-הוא בכל העולמות כלם לפני המלאכים, ואומר: ראו את בני שעושים חסד זה לזה; כי, חס ושלום, אם אין חסד בין יהודים, גורמים שיהיה, כבכול, למעלה בושות, כי הקדוש-ברוך-הוא מתפאר עם נשמות ישראל על המלאכים רק במדת החסד שיש ביניהם. כי בשעה שהקדוש-ברוך-הוא רצה לברא את האדם, באו כל מיני מקטרגים, מלאכי מעלה, וקטרגו ואמרו לו יתברך: מה לך לברא את האדם, כי כלו שקר! שאל הקדוש-ברוך-הוא את מדת החסד, ותשובתה: חסד אמר יברא — שכלו חסדים (בראשית רבה, פרשה ח'); ובזה נצח הקדוש-ברוך-הוא את מלאכי מעלה. לזאת, בני ובנותי היקרים! באו ונעזר אחד לשני! באו נעשה חסד זה לזה! ובזה נזכה לאריכות ימים. כמאמרם ו"ל (מדרש אגדה): תאריכו ימים — זו גמילות חסד; בזה שאדם עושה חסד עם הזולת, זוכה שמאריכין לו ימיו. איזו אריכות ימים היא זו, שאין לנו שונאים, שחיים ביחד באהבה ובאחדות. איזה חן הוא זה, מתי נזכה לזה? כשתהיה אהבה בינינו! הבה נחדל עם השנאה והגזענות, ריח הגזענות עולה מכל זוית וזוית, עד שרואים, שאין יכולים לסבל אלו את אלו, ולמה? הכל בא מחסרון אמונה; כי אם היתה לאדם אמונה ברורה ומזככת בו יתברך, אזי לא היו אפלויות

חיים טובים

רט

— אלו אשכנזים, אלו ספרדים, אלו ספרדים ואלו אשכנזים וכו', הלא כלנו בני הקדוש-ברוך-הוא, ואיך אפשר לפלג: אלו חסידים ואלו ליטאים, אלו ליטאים ואלו חסידים וכו', מה זה?! הלא כלנו בניו יתברך, עמדתו רגלינו בחר סיני, וקבלנו את התורה. באו נחזיר עטרה לישנה! הבה נתלכד יחד, ונשמע בקול חכמי ישראל, שהם מוסרים נפשם רק בעבור נקדה אחת — להחזיר עטרה לישנה, להחזיר את האחדות בין נשמות ישראל, וכיצד? על-ידי שכלנו נעמד בצותא פחת התורה הקדושה, חקי התורה הם החקים שלנו, המצוות הן הרצון של הקדוש-ברוך-הוא, ונאנחנו גאים בהן, אנו מתפארים עם מצוותיו יתברך! לזאת, בני ובנותי היקרים! באו נחיה "חיים טובים", על-ידי שנעזר אחד לשני.

ה.

מי שזוכה לשמור על כל יום ויום, על-ידי-זה הוא חי חיים טובים

בני ובנותי היקרים! עליכם להחדיר בעצמכם, אשר אין לנו רק היום הזה, ואז נזכה לחיות "חיים טובים", חיים נעימים. למה עוברים עלינו כל-כף הרבה צרות ויסורים ומרירות? כי איננו זוכים לדעת

מעלת היום הזה. כל יום נדמה לנו שאין הוא יום. אנו דוחים את הימים, וכל יום אומרים: מחר; אשר באמת 'מחר' זו קלפת עצמלק, שתמיד דוחה אותך למחר, ואומר: לא היום, היום אתה גמור, שזה מה שכתוב (שמות יז): "צא והלחם בעמלק מחר", קלפת עצמלק דוחה תמיד על יום המחרת, כאלו היום הזה אינו יום כלל, ועל-ידי-זה מכניסה בו דפאון ועצבות ומרירות ויאוש; ובאמת אמרו חכמינו הקדושים (פסחים ד): מקצת היום ככלו; אם לא נותר אלא קצת מהיום, באו נתפס מצוות! באו נעשה חסד זה עם זה! באו נרקד מרב שמחה, שזכינו להברא מזרע ישראל, ולא עשנו גויים כגויי הארצות. וכך אומר רבנו ז"ל (לקוטי-מנהג"ן, חלק ב', סימן י'): כשאדם שש ושמש שונברא מזרע ישראל ולא גוי כגויי הארצות, השמחה הזו מביאה אותו לישוב הדעת, והישוב הדעת מביא אותו לתשובה שלמה. על-כן עלינו לשוב להקדוש-ברוך-הוא בתשובה שלמה, ועלינו לזכר היטב היטב, אשר כל יום ספור ומנוי. באו לא נדחה למחר, אם יש לנו איזה שונא, הבה נשלים עמו תכף-ומיד, כי אם שונאים יהודי אחד, עוברים על לאו של (ויקרא יט, יז): "לא תשנא את אחיך בלבבך". ואומרים חכמינו הקדושים (סנהדרין כז): איזהו שונא? כל שלא דבר עמו שלשה ימים באיבה; והוא על דרך שאמרו חכמינו הקדושים, שלא

נחשדו ישראל על כף, שתהיה שנאה פה גדולה בין נשמות ישראל, עד שלא ידברו זה עם זה מחמת שנאה. לזאת, בני ובנותי היקרים! עתה ביום הזה, מה שעוד נותר לנו, הבה נעשה בו מצוות, נעשה חסד זה עם זה, נתן צדקה, נרקד על כף שאנו יהודים מורע ישראל ולא עשנו גוי. באו נשמח עם "אתה בחרתנו מכל העמים", ולא יועיל לערב-רב לבולל אותנו בין הגויים, לא יעלה בידם להעבירנו על הדת, רחמנא לצלן. עם ישראל — שמש תמיד יעלה מעלה מעלה, אף שישפכו עליהם כל מיני לכלוף ושאר נוזלים, השמן תמיד יצוף ויעלה מעלה מעלה, אבל לזה זוכים אם יודעים שיש לנו רק היום הזה. למה אדם אינו לומד תורה? כי אומר: "היום איני יכול, אני שבור, רצוצ, מבלבבל" וכו', "למה אינך שמח?" "כי יש לי כל-כף הרבה צרות ובעיות" וכו'. "מתי תלמד תורה?" "מחר". "מתי תחזור בתשובה?" "מחר". "מתי תתחיל לעשות חסד עם זולתך?" "מחר". "מתי תהיה שמח?" "מחר". "מתי תתחיל להקטין את הבריאה?" "מחר". על זה אומרת לנו התורה הקדושה: "ויאמר משה אל יהושע, בחר לנו אנשים, וצא הלחם בעמלק מחר"; איזה עמלק צריכים ללחם בו? זה שאומר מחר. כי אין דבר כזה מחר, אומר רבנו ז"ל (לקושי-מוהר"ן, חלק א', סימן ערב): דוד המלך אומר (תהלים צה): "היום אם

בְּקוֹלוֹ תִשְׁמְעוּ, מִי שְׁרוּצָה לִשְׁמַע בְּקוֹל שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא, יִדַע שְׂאִין לוֹ רַק הַיּוֹם הַזֶּה. וְכִף אוֹמְרִים
 חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תְּנַחֲמָא שְׁמִינֵי ב): לֹא כָּל מִי שֶׁשָּׂמַח
 הַיּוֹם — שָׂמַח לְמַחֵר. וְלִכֵּן אָסוּר לְדַחֵף לַיּוֹם הַמָּחָר.
 בָּאוּ נִשְׂמַח עוֹד הַיּוֹם הַזֶּה! בָּאוּ נַעֲשֶׂה חֶסֶד עִם הַזּוֹלָת
 עוֹד הַיּוֹם הַזֶּה! בָּאוּ נַעֲשֶׂה מְצוּוֹת עוֹד הַיּוֹם הַזֶּה! בָּאוּ
 נְדַבֵּר מְאֻמְנָה עוֹד הַיּוֹם הַזֶּה! וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה לַחַיּוֹת
 "חַיִּים טוֹבִים" וְנַעֲמִים.

.1

עַל-יְדֵי אַהֲבָה לְאַהֲבֵי אֶת הַבְּרִיּוֹת, זוֹכִים לְהַגִּיעַ לַחַיִּים טוֹבִים

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְּקָרִים! זְכְרוּ הַיֵּטֵב, שְׁעַל-יְדֵי אַהֲבַת
 הַבְּרִיּוֹת, זוֹכִים לְהַגִּיעַ לְ"חַיִּים טוֹבִים", עֲרַבִים וּמְתַקִּים.
 וְעַל נִקְדָּה זֶה עֲלֵינוּ לְמִסֵּר נַפְשֵׁנוּ; אֵין יוֹתֵר שְׁנֹאֵה בֵּין
 עִם יִשְׂרָאֵל! אֵין יוֹתֵר פְּרוּדִים! בְּזֶה שְׁנֹתֵלְכֵד יַחַד, בְּזֶה
 שְׁנַעֲזוֹר וְנִסְיַע לַזּוֹלָת, בְּזֶה נִבְטֵל אֶת הָעֲרֵב-רֵב, וּבְזֶה
 יַעֲלֶה כַּח הַתּוֹרָה, הַשְּׁפָעַת הַתּוֹרָה, בְּזֶה נוֹכַל לְהַחֲזִיר
 אֶת כָּל עִם יִשְׂרָאֵל בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה; כִּי בְּאַמַּת עֲלֵיכֶם
 לְזָכֹר, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְּקָרִים! מַהוּ הַסִּימָן שֶׁל הָאָדָם שֶׁחֲזָר
 בְּתִשׁוּבָה, הָרִי כְּלָנוּ אוֹמְרִים שֶׁחֲזָרְנוּ בְּתִשׁוּבָה, וּמַהוּ
 הַסִּימָן שֶׁבְּאַמַּת עֲזוּבָנוּ אֶת הַשְּׁטִיּוֹת וְהַלְכָלוֹף, וְכָל
 הַטְּנוּפִים שֶׁעֲשִׂינוּ עַד כֹּה, עֲזוּבָנוּ אֶת הַקְּלָקוּלִים

שְׁנַתְקַלְקְלָנוּ עַד כֹּה, שְׁלֹא אָכְלָנוּ כֶּשֶׁר, בַּר מִיָּנָה,
 שְׁחַלְלָנוּ שִׁבְתָּהּ, בַּר מִיָּנָה, שְׁעַבְרָנוּ עֲבֹרוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלָּן,
 וְרַק עֲתָה שָׁבְנוּ בַתְּשׁוּבָה, מִי אוֹמֵר שְׁנַתְקַבְּלָה
 תְּשׁוּבַתְנוּ? אוֹלֵי אָנוּ מִטְעִים אֶת עֲצָמָנוּ וְאֶת אַחֲרֵים!
 הַסִּימָן אִם חֲזַרְנוּ בַתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְאִם תְּשׁוּבַתְנוּ
 נִתְקַבְּלָה לְמַעַלָּה — אִם אָנוּ אוֹהֲבִים אֶת כָּל יְהוּדֵי, אִם
 אֵינָנו שׁוֹנְאִים שׁוּם בַּר יִשְׂרָאֵל, זֶה סִימָן שֶׁהִגְעָנוּ
 לְשִׁלְמוֹת הַתְּשׁוּבָה. כָּל זְמַן שֶׁנִּכְנָסָה בָּנוּ שְׁנָאָה נִגְדָה
 יְהוּדֵי, סִימָן שְׁעַדִּין לֹא חֲזַרְנוּ בַתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה. לְזֹאת,
 בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! דִּיקָא עֲכָשׁוּ אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לַחַיּוֹת
 חַיִּים טוֹבִים, וְאֵיךְ? עַל-יְדֵי אֶהְבָּה, שְׁנֹאֵהֵב אֶת הַבְּרִיּוֹת,
 נֹאֵהֵב אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד, נִחְדַּל עִם הַהֶסְתּוֹת! מִסְפִּיק
 כְּבוֹד לְשִׁמְעַע כָּל יוֹם מִבְּקָר עַד עָרֵב מְעָרֵב עַד בְּקָר רַק
 הַסְתּוֹת נִגְדָה נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שֶׁהָעָרֵב-רַב מְסִיתִים נִגְדָה כָּל
 הַקְדוּשׁ לְעַם יִשְׂרָאֵל, לֹא יוֹעִיל לָהֶם לְמָה? כִּי אָנוּ נִגְלָה
 וּנְפָרְסָם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרְךָ לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל,
 וְלְכָל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ, וְאֵיךְ שְׂאִין בְּלַעֲדֵיו יִתְבַּרְךָ כָּלֵל, וְהַכֵּל
 לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוֹר הוּא, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינּוּ
 נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלֵא הַכֵּל מְשַׁח בַּהֲשֻׁגָה פְּרֻטִית.
 וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה לְגַאֲלָה הַשְּׁלֵמָה, שְׁבֹא תְבוּא
 וְלֹא תֶאֱחָר, אִם רַק נִחְזִיק עֲצָמָנוּ בְּיַחַד, וְנִבְטֵל מֵאֲתָנוּ
 אֶת הַשְּׁנָאָה וְהַקְנָאָה הַסְרוּיָה, וְהִגְזַעְנוֹת הָאֲרוּרָה,
 וְנִשְׁמַע רַק בְּקוֹל חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל, חֲכָמֵי הַתּוֹרָה, אֲשֶׁר

התורה היא חיינו וארץ מיינו, ובהם נהגה יומם וליילה.
אשרי מי שמכניס את הדבורים האלו בתוך לבו, ואז
טוב לו כל הימים, ויזכה לכל הטוב העתיד לבוא
עליו, לזכות להתענג בזיו שכינת עזו ותברך, אמן
ואמן!

תם ונשלם, שבה לאל בורא עולם!

הספר הקדוש הזה

נדפס לטובת נשמת בעל מחבר
של הספר הזה מאור עינינו,
חיות נפשינו, עטרת ראשינו, כבוד

קדושת מרן הגה"ק רבי

אליעזר שלמה

בן רבי

מנחם זאב

זצוקללה"ה

נלב"ע י"ז שבט תשע"ה

ת.נ.צ.ג.ה.

הספר הקדוש הזה נרפם לזכות

מורינו ראש הישיבה שליט"א

וזוגתו

אסתר גיטל תחי',

וילדיהם

שלמה ומשפ',

אלחנן חיים ומשפ',

מרים העניא זיסל ומשפ',

שמעון, נחמן נתן, יצחק דוד, צבי,

רחל לאה, יוסף, מנחם, יחזקאל.

הקדוש ברוך הוא ימלא

את כל משאלות לבם לטובה

ויתברכו מפי עליון

בבני חיי ומזוני רוויחא

ויזכו לרות רוב נחת דקדושה

מכל יוצאי חלציהם

אמן כן יהי רצון